

VERONIKA UKECĂ•VĂ• KOCOURA

ÁŒtvtek, 13 srpen 2020

Po dlouhodobĂ© anabĂ;zi s IĂ©tĂ•bou Mikyho herpesu v oku, pĂ™iĂ;el koneĂ•nĂ› Ă•as jeho roĂ•nĂ-ho oĂ•kovĂ;jnĂ-. ProtoĂ³z
brzy rĂ;no, prozĂ;ravĂ› jsem nakoupila to nejlepĂ;hovĂ›zĂ-a nachystala pĂ™epravku ke dveĂ™Ă-m, abychom vĂ;jechno
stihli. ZapomnĂ›la jsem, Ă³ze Miky je chytrĂ½ po mnĂ› a dĂ; si do souvislosti, Ă³ze pĂ™epravka u dveĂ™Ă-zĂ;konitĂ› pĂ™ed
na veterinu...

Proto pro jistotu

vĂ;bec nechť domĂ-. PĂ™ipravena na tuto eventualitu jsem vzala kus hovĂ›zĂ-ho a
jeĂ;tĂ› v noĂ•nĂ-koĂ;jili a pantoflĂ-ch jsem skĂ;kala pĂ™es sousedĂ-v plot, abych ho
Ă•apla ze zĂ;jlohy.

Miky docela rychle odhalil mou zĂ;keĂ™nou lest a zaĂ•al kliĂ•kovat
mezi zĂ;jhony, a jĂ; s kusem hovĂ›zĂ-ho pĂ;idila za nĂ-m. PĂ™esvĂ›dĂ•ena, Ă³ze ho do tĂ©
pĂ™epravky dostanu vĂ•as, i kdybych k veterinĂ;ři mĂ›la jet v noĂ•nĂ-koĂ;jili, jsem
zahodila nazouvĂ;ky a pustila se do sprintu pĂ™es sousedovu zahrĂ;dku.

I tak bych svou uĂ³z
dĂ;jvnou ztracenou reputaci Ă•arodĂ›jnickĂ© podivĂ;nky z vĂ½chodnĂ- Evropy
nezachrĂ;jnila.

Nakonec se mi Mikyho

podaĂ™ilo ulovit, a protoĂ³ze mi zbyla jeĂ;tĂ› necelĂ; minuta na pĂ™evleĂ•enĂ-, sĂ;jhla
jsem po prvnĂ-m elegantnĂ-m outfitu, kterĂ½ byl ve skĂ™Ă-ni po ruce. A tak, obleĂ•enĂ;
v triĂ;ku s Micky Mouse, v jeansovĂ½ch kraĂ;vasech z dob mĂ© puberty a kaĂ³dou botou
jinou, vyrazila jsem s pocitem vĂ-tĂ›zstvĂ- na veterinu. JĂ; sama potkat takto
vyĂ;řoĂ™enou budoucĂ- Ă•tyĂ™icĂ;jnici na ulici, tak bych ji diskrĂ@tnĂ› podala vizitku
mĂ©ho psychiatra. Ale protoĂ³ze mĂ-sousedi uĂ¾ dĂ;jvno pĂ™edpoklĂ;jdajĂ-, Ă³ze mĂ;ím o
koleĂ•ko vĂ-c, nechĂ;jvajĂ- mĂ› bĂ½t a jen se chĂ;jpavĂ› usmĂ-vajĂ-.

CelĂ; uĂ™Ă-cenĂ;, nedbaje
obdivnĂ½ch a zvĂ-davĂ½ch pohledĂ- na mou nedbalou eleganci, jsem dorazila do
ordinace vĂ•as.

PanĂ- doktorka Mikyho

pochvĂ;jlila, jakĂ½ je to krĂ;jsnĂ½ koĂ•ka, takĂ© mu pochvĂ;jlila lesklĂ½ a hebkĂ½ koĂ³zĂ-Ă;ek.
Miky ji jako projev vdĂ•ostni za odmĂ›nu kousnul do ruky a panĂ-doktorka mu za
trest pĂ-chla jehlu do koĂ³ichu. Abych si Mikyho doma udobĂ™ila, naservĂ-rovala
jsem mu to nejlepĂ;hovĂ›zĂ-a nejdraĂ³Ă;A-prĂ©miovĂ© krmivo, jakĂ© jsem v mĂ-stnĂ-m obchodĂ-
pro zvĂ-Ă™ata naĂ;la. Miky se naĂ;jvanĂ› proĂ;jepl pĂ;jrkrĂ;jt sem a tam kolem misky,
varovnĂ› sekly ocasem a vyĂ;řoĂ-tavĂ› se na mĂ› zahledĂ;l s vĂ½razem tĂ½ranĂ© koĂ•ky. Na mou
pĂ™edenĂ;řiku na tĂ©ma: â€žCo by za to jinĂ© hladovĂ© koĂ•ky v Africe daly,â€œ na mĂ›
vystrĂ;il zadnĂ- Ă•Ă;st trĂ;jvicĂ-ho traktu, aby mi dal najevo, co si o mĂ© pĂ™edenĂ;řice
myslĂ-. KdyĂ³ zjistil, Ă³ze mĂ© mateĂ™skĂ© pudy koĂ•iĂ;A-mĂ;jmy jen tak neoblomĂ-, zaujal
vydĂ;raĂ;skou pozici hladovĂ© koĂ•ky, kterĂ© minimĂ;lnĂ› tĂ½den nejedla. To mĂ› nakonec
troĂ;ku oblomilo a pĂ™ece jen jsem mu naservĂ-rovala zbytek toho hovĂ›zĂ-ho, kterĂ©
jsem si pĂ-vodnĂ› chtĂ›la udĂ›lat k obĂ›du. No nic, tak bude zase pohanka bez masa.
Co bych pro tu mou chlupatou roztomilou kouli neudĂ›lala.

A co vy a nĂ;jvĂ;jtĂ›va veteriny?

VERONIKA

